

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาน

และการกระทำให้บุคคลสูญหาย

ว่าด้วยการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูผู้เสียหาย

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรมีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายว่าด้วยการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูผู้เสียหาย เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้เสียหายอย่างครอบคลุม โดยคำนึงถึงการทำให้กลับสู่สภาพเดิมเท่าที่จะเป็นไปได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายว่าด้วยการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูผู้เสียหาย พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การช่วยเหลือ” หมายความว่า การดำเนินการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟู เพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหากับผู้เสียหาย ซึ่งครอบคลุมถึงการทำให้กลับสู่สภาพเดิมเท่าที่จะเป็นไปได้ การจ่ายเงินช่วยเหลือ การฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสังคม และการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการกำหนด

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือจิตใจจากการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย และให้หมายความรวมถึงสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยา ซึ่งมีได้จดทะเบียนสมรส ผู้อุปการะและผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกกระทำให้สูญหาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการช่วยเหลือเยียวผู้เสียหายจากการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการมอบหมายให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามกฎหมายอื่น ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายพึงได้ตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้เสียหายได้รับเงินอื่นใดตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะเดียวกัน แต่มีอัตราต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการจ่ายเงินช่วยเหลือเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่สำหรับกรณีที่ได้รับในอัตราเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ดจ่ายเงินช่วยเหลือ ทั้งนี้ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นที่มีใช้ตัวเงินตามที่เหมาะสมก็ได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้เสียหายตามข้อ ๗ ถึงแก่ความตายหรือคณะกรรมการเชื่อว่าถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับการช่วยเหลือ ให้สิทธิในการเรียกร้องและการได้รับประโยชน์ตามระเบียบนี้ตกแก่ทายาทโดยธรรมของผู้เสียหาย

ในกรณีที่ผู้เสียหายตามข้อ ๘ ได้ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือ พร้อมทั้งได้รับใบรับคำขอตามระเบียบนี้แล้ว ต่อมาผู้นั้นถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการได้รับประโยชน์ตกแก่ทายาทโดยธรรมของผู้นั้น

หมวด ๒

การช่วยเหลือผู้เสียหาย

ส่วนที่ ๑

เงินช่วยเหลือผู้เสียหาย

ข้อ ๗ การจ่ายเงินช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ให้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญยอมมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือในอัตรา ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีถูกกระทำความผิด ตามมาตรา ๕ จำนวนห้าแสนบาท
- (๒) กรณีถูกกระทำความผิดที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม และย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามมาตรา ๖ จำนวนตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท
- (๓) กรณีถูกกระทำให้สูญหาย ตามมาตรา ๗ จำนวนห้าแสนบาท

ผู้เสียหายซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตาม (๓) ไม่รวมถึงสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยาซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรส ผู้อุปการะและผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกระทำให้สูญหาย

ข้อ ๘ สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยาซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรส ผู้อุปการะและผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกระทำให้สูญหาย และเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการกระทำให้สูญหาย ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจำนวนหนึ่งแสนบาท

การพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ทายาทโดยธรรมประกอบกับพยานหลักฐานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง และให้ความเห็นของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การแบ่งสัดส่วนเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ผู้มีสิทธิตามวรรคสองตกลงกัน หากไม่สามารถตกลงกันได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีความเห็นตามวรรคสอง ให้แบ่งสัดส่วนเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิทุกคนในจำนวนที่เท่ากัน

ส่วนที่ ๒

การช่วยเหลือผู้เสียหายในรูปแบบอื่นที่มีใช้ตัวเงิน

ข้อ ๙ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการหรือคณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับการช่วยเหลือในรูปแบบอื่นที่มีใช้ตัวเงิน ดังต่อไปนี้ ด้วยก็ได้

(๑) การทำให้กลับสู่สภาพเดิมเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น การประสานงานเพื่อให้คืนสิทธิและเสรีภาพ ทรัพย์สิน ชื่อเสียง การกลับสู่ถิ่นที่อยู่

(๒) การฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ เช่น การประสานให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์

(๓) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสังคม เช่น การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ในการดำเนินคดี การฝึกหรือเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ

(๔) การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ เช่น การประสานงานเพื่อมิให้ผู้เสียหายต้องถูกระทำทรมาน หรือถูกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกระทำให้สูญหายซ้ำ

(๕) การประสานงานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดหรือหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นสังกัด ขอโทษผู้เสียหายโดยเปิดเผยต่อสาธารณะ

(๖) การดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเห็นสมควร

หมวด ๓

การยื่นคำขอ การตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐาน และการพิจารณาคำขอ

ส่วนที่ ๑

การยื่นคำขอรับการช่วยเหลือ

ข้อ ๑๐ ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามแบบคำขอที่คณะกรรมการประกาศกำหนด พร้อมแนบเอกสารและหลักฐานที่ระบุไว้ท้ายแบบคำขอ

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือยื่นเป็นเอกสาร ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- (๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด
- (๓) สถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณียื่นคำขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานการฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นคำขอ

ข้อ ๑๑ บุคคลดังต่อไปนี้จะยื่นคำขอตามข้อ ๑๐ แทนผู้เสียหายก็ได้

- (๑) ผู้แทนโดยชอบธรรม กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์
- (๒) ผู้อนุบาล กรณีผู้เสียหายเป็นผู้ไร้ความสามารถ
- (๓) ผู้สืบสันดาน ผู้บุพการี คู่สมรส หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้เสียหาย
- (๔) บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือในกรณีที่ผู้เสียหายมีเหตุจำเป็น ดังต่อไปนี้
 - (ก) เจ็บป่วยจนไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเองได้
 - (ข) เป็นผู้สูงอายุ หญิงมีครรภ์ หรือบุคคลทุพพลภาพไม่สะดวกในการเดินทาง
 - (ค) เดินทางไปต่างประเทศโดยมีกิจธุระจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้
 - (ง) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นชอบกำหนดเป็นรายกรณี

เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เสียหาย พนักงานอัยการหรือพนักงานฝ่ายปกครองจะยื่นคำขอตามข้อ ๑๐ แทนผู้เสียหายก็ได้

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอ รวมทั้งข้อมูล เอกสาร และหลักฐานว่าถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ ถ้าถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ตามแบบใบรับคำขอที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยจะทำเป็นหนังสือหรือหลักฐานทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่หากไม่ถูกต้องหรือขาดข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานใด ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือส่งข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องนั้นไว้ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือจัดส่งข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีที่การยื่นคำขอมิได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้บนบันทึกนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะดำเนินการต่อไป และให้เจ้าหน้าที่จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ส่วนที่ ๒
การตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาคำขอให้เจ้าหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานกับศูนย์รับแจ้งหรือหน่วยงานอื่นใด เพื่อขอข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำขอ

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือขอให้ผู้เสียหาย ผู้ยื่นคำขอ หรือบุคคลใดมาให้อัยคำ ข้อมูลเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำขอ

(๓) ในกรณีจำเป็น เจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก็ได้

ศูนย์รับแจ้งตาม (๑) หมายความว่า ศูนย์รับแจ้งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นับคดีสูญหายว่าด้วยการบันทึกภาพและเสียงในขณะจับและควบคุม การแจ้งการควบคุมตัว และการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๑๓ แล้ว ให้วิเคราะห์และจัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อเลขานุการคณะกรรมการ และให้เลขานุการคณะกรรมการทำความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไปโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุอันควร เลขานุการคณะกรรมการอาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ส่วนที่ ๓
การพิจารณาคำขอรับการช่วยเหลือ

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นจากเลขานุการคณะกรรมการแล้ว ให้พิจารณามีคำวินิจฉัยโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ การพิจารณาของคณะกรรมการ อาจเชิญผู้เสียหาย ผู้ยื่นคำขอ หรือบุคคลใด มาให้อัยคำเพิ่มเติม หรือตรวจสอบข้อมูลเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่เพิ่มเติมอีกก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแทน แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้เลขานุการคณะกรรมการแจ้งคำวินิจฉัยให้แก่ผู้เสียหายหรือผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

หมวด ๔
การอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๘ หากผู้เสียหายไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้เสียหายยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยตามแบบอุทธรณ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาอุทธรณ์

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือยื่นเป็นเอกสาร ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ในกรณียื่นอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานการฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันที่ยื่นอุทธรณ์

ข้อ ๑๙ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการในปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้เลขาธิการคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ข้อ ๒๐ ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์เมื่อใดก็ได้ แต่ต้องก่อนที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และเมื่อถอนอุทธรณ์แล้ว ให้การพิจารณาอุทธรณ์นั้นเป็นอันระงับ และให้คณะกรรมการจำหน่ายอุทธรณ์นั้นเสีย

การยื่นขอถอนอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และให้นำความในข้อ ๑๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นที่สุด และให้เลขาธิการคณะกรรมการแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๕

การอนุมัติการช่วยเหลือ

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายแล้ว ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรมที่คณะกรรมการมอบหมาย จ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงิน และแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทราบ

กรณีคณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการช่วยเหลือในรูปแบบอื่นที่มีใช้ตัวเงิน ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพดำเนินการหรือประสานหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม คำวินิจฉัย พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการและผู้เสียหายทราบความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งสิ้นสุดการช่วยเหลือในรูปแบบอื่นที่มีใช้ตัวเงินนั้น

หมวด ๖

การเรียกคืนการช่วยเหลือ

ข้อ ๒๓ กรณีผู้ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ได้ให้ถ้อยคำหรือแสดงเอกสารหรือ พยานหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ คณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการอันเป็นเท็จ เพื่อประโยชน์แก่ตน หรือผู้อื่น ถึงขนาดว่าหากไม่มีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จนั้น จะไม่อนุมัติให้ได้รับการช่วยเหลือตามระเบียบนี้ คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการอาจยกเลิกการอนุมัติการช่วยเหลือดังกล่าวได้ และให้เรียกคืน เงินช่วยเหลือจากบุคคลนั้น

หากผู้ซึ่งได้รับความช่วยเหลือไม่ชำระเงินคืนตามวรรคหนึ่ง ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินคดีกับบุคคลนั้นต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาน

และการกระทำที่บุคคลสูญหาย